

■ Det er godt nyt, at Danmarks Eksportkredit øger risikovilligheden i eksportkreditterne, mener Landbrug & Fødevarer. Foto: Colourbox

L&F:

Mere risikovillig eksportkredit er godt nyt for fødevareklyngen

At Danmarks Eksportkredit øger risikovilligheden i eksportkreditterne, er godt nyt, mener Landbrug & Fødevarer.

■ Danmarks Eksportkredit (EKF) har annonceret, at man øger risikovilligheden i eksportkreditterne. Det gælder både de markeder, hvor EKF allerede yder eksportkreditter til grund for danske virksomheders eksport, men også en række nye marke-

der, hvor EKF ikke tidligere har ydet eksportkreditter.

Annonceringen er et resultat af den eksportpakke, som blev indgået i oktober 2020, hvor EKF blev tildelt 125 millioner kroner til at understøtte danske virksomheders eksport til mellem- og højrisikomarkeder.

Landbrug & Fødevarer har været involveret i arbejdet med eksportpakkerne i 2020, som blandt andet danner ramme om beslutningen om at tildele flere midler til EKF, og vil fortsat have et skarpt fokus på denne del af eksportfremmeindsatsen.

Direktør i Landbrug & Fødevarer,

Flemming Nør-Pedersen, mener, at den øgede risikovillighed kun kan komme den danske fødevareklynge til gode.

- En fleksibel og smidig adgang til eksportkreditter med den nødvendige risikovillighed fra statens side er et vigtigt bidrag til at fremme eksporten fra den danske fødevareklynge. Det gælder ikke mindst de virksomheder, der sælger udstyr til landbrugs- og fødevareproduktion på en række nære og fjerne eksportmarkeder. Vi skal i den sammenhæng huske på, at eksporten af dansk udstyr og løsninger til landbrugs- og fødevareproduktion

udgør et vigtigt bidrag til den grønne omstilling globalt, siger Flemming Nør-Pedersen i en meddelelse.

Samarbejder med EKF

EKF deltager løbende i eksportfremstød arrangeret af Landbrug & Fødevarer. Siden 2017 har L&F indgået i et samarbejde med EKF om udviklingen af et nyt shopping line-koncept. Konceptet skal åbne for en mere målrettet brug af EKF's ydelser til eksport til en række markeder i Latinamerika, hvor der er en god efterspørgsel efter danske løsninger til landbrugs- og fødevareproduktion.

- Vi ser et rigtig godt potentiale i at øge indsatsen i forhold til Latinamerikanske lande, men bestemt også lande i Asien som Filippinerne, Indonesien, Kina, Thailand og Vietnam. De er alle omfattet af lempelser i EKF's krav til eksportkreditter og bliver derfor mere interessante med den nye pakke, afslutter Flemming Nør-Pedersen.

v/jg

Danske landmænd er statister i forskernes bevillingsjagt og modelverden

Landmand Martin Pinholt kritiserer i dette debatindlæg tildelingen af forskningsmidler i forbindelse med landbrugsforskning.

LÆSERBREV

Af landmand Martin Pinholt, Fjelsøvej 52, 9620 Aalestrup

Engang for efterhånden mange år siden kunne praktikere og forskere mødes til en berigende udveksling af ideer og praktiske forsøgsresultater ved årsmøderne i Statens Helårsforsøg. På disse møder blev forskningsfaglige emner belyst og drøftet i en åben fælles dialog.

Landmændene stillede deres produktioner til rådighed for forskernes ideer og forslag. Og registreringen skete løbende under overvågning af forsøgsmedarbejdere. Vi kunne alle tage fra disse møder fyldt med ny energi og inspiration.

Dengang var det overordnede formål at skabe effektivitetsforbedringer i mælke-, plante- og kødproduktionen. Denne stræben efter en effektiv produktion var de danske landmænd og forskere enige om som et fælles mål – for ellers kunne dansk landbrug ikke klare sig i den knivskarpe konkurrence på de oversøiske markeder.

Koncentration

Sådan er det ikke mere. Det er ikke længere vigtigt at skabe forudsætningerne for en lønsom fødevareproduktion i Danmark. Magten over forskningsmidlerne er voldsomt koncentreret i Miljø- og Fødevarerministeriet.

Ja, selv landbrugets egne fonde, der er finansieret af afgifter på landbrugets produktion og bekæmpelsesmidler, er underlagt overordnede politiske prioriteringer. Det ses meget tydeligt i de seneste bevillinger, som primært prioriterer bæredygtighed og klima som mål i de projekter, som nyder fremme i fondenes bestyrelser.

Men er det da ikke længere nødvendigt, at vi har et stort og stærkt eksportorienteret

landbrug? At dømme efter mink-sagen er svaret nej. Midt i den ulykkelige smittesituation for den verdensberømte danske pelsproduktion vendte det politiske flertal tommelfingeren nedad – »vi har ikke brug for pelsproduktion i Danmark« – blev der sagt.

Flere generationers ekspertise og knowhow blev her tabt på gulvet – og uden en reel begrundelse!

Kan dette ske igen?

At dømme efter udtalelser fra ledende forskere på Københavns Universitet (KU) og Aarhus Uni-

versitet (AU), så planlægges der nye produktionskvælende begrænsninger.

Professor Jørn E. Olesen ved AU taler således varmt om udtagning af store arealer på lavbund og dertil en nedskæring af det danske malkekvæghold. For man må forstå, at klimagevinster er vigtigere end fødevareproduktion.

Professor Jan K. Schørring ved KU taler om det biobaserede samfund, hvor landbrugets afgrøder skal raffineres til anden anvendelse og ikke bruges til husdyrproduktion. For man må forstå, at landbrugene i eksempelvis

Limfjordens oplande skal tilpasse deres produktion i forhold til de nye miljøkrav fra vandplanerne.

Statister

Og ja, vandplanerne spørger igen. Et forskerhold fra AU og fra DHI (Dansk Hydraulisk Institut) har opstillet et nyt modelberegnet kvælstofmål for kystvandene, som al erfaring tilsiger kun kan opnås ved at braklægge store arealer og at nedskære husdyrproduktionen.

Set fra forskernes side udfører de blot alt det, som de forskningsmæssige bevillingsgivere og fondsbestyrelser har foreskrevet. Begge universiteter har succes med at finansiere forskning gennem landbrugets-, EU's- og den danske stats bevillinger. Bevillinger, hvor effektivitet og konkurrenceevne har lille eller ingen prioritet. Og hvor forskningsprojekter med en kritisk tilgang til gængse dogmer og antagelser bliver frasortet.

Vi produktionslandmænd er blevet reduceret til statister – uden faglig støtte og uden reel indflydelse og medejerskab til forskningsprojekter betalt af os selv.

■ Flere generationers ekspertise og knowhow blev tabt på gulvet med lukningen af minkbranchen i Danmark, skriver landmand Martin Pinholt. Foto: Erik Hansen